

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשון הקודש - ואידיש

מעשה ו'
ממלך ענו
גליון 53

שבת שלום ילדים יקרים!

המינים והסוגים של רמיה, ענינים שבו פיו ולבו אינם שווים,
הם בכלל שקר שמרחק אותנו מה' יתברך.

והצדיק האמת שכל חייו מבקש ומחפש את ה', זוכה
בסוף "לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו", להכנס אל היכל
המלך לפני ולפנים, מה שאפלו מלאכים אינם זוכים,
והוא מגלה לנו את הסוד, שה' יתברך אינו מסתיר את
פניו ח"ו, ולא מתרחק מאתנו כלל, אלא השקר והרמיה
שלנו מרחיקים אותנו ממנו, ומסתירים מאתנו את אור
ה',

והוא גם נותן לנו דרכים ועצות קדושות, איך לזכות גם
אנחנו להיות אנשי אמת, ללכת בדרך האמת, שזה עקר
ויסוד כל ההתקרבות לה'. כמו שרבינו מלמד: העקר שהכל
תלוי בו הוא אמת, לילך בדרך אמת לפי מדרגתו, פי 'חותמו של
הקדוש ברוך הוא אמת' והוא יסוד הכל, (ליקוטי מוהר"ן קמא קיג)

ידוע מה שרבינו ז"ל אמר (לקו"מ קפ"ח) שצריך לנסע
להצדיק לחזר על אבדתו... וצריך לחזר ולבקש אבדתו ... אך
הצדיק אינו משיב לו האבדה עד שידרשנו אם אינו רמאי ושקרן
כמו שכתוב: "עד דרש אחיה והשבתו לו" עד שתדרש את אחיה
אם אינו רמאי. (בבא מציעא כו:). עד פני כן האמת היה יסוד
היסודות אצל רבנו, שאפשר כבר להיות אצל הצדיק
ולבקש על כל מה שגאבד לו, (שחסר לו) אך אף על פי כן,
הצדיק לא יוכל לעזור לו ח"ו אם הוא רמאי.

ה' יתברך יזכנו להתקרב לצדיק האמת הזה, שמגלה לנו
עד כמה צריך להזהר ולהשמר מדבר שקר, מחנופה וזון
של שקר, וכו', ולהחזיק עצמנו תמיד עם האמת, שהוא אור
פני מלך, יהיה מה שיהיה כי זה יסוד הכל. אמן!

במעשה הששי שהתחלנו השבוע, מספר לנו רבנו ז"ל על
מלך אחד, ששלח את החכם שלו, לברר אחר מלך אחד
שחותם עצמו, שהוא גבור גדול, ואיש אמת וענו, מאחר
שרצה לדעת האם הוא באמת איש אמת וענו כמו שהוא
חותם את עצמו. ואכן, יצא החכם לשליחות, ונכנס אל
המדינה של אותו מלך, ועבר בחקמתו על כל המכשולים,
וברר היטב מה מהות בני המדינה, עד שזכה להכנס אל
המלך בעצמו, ולראות את פניו שהיו מסתרות מאחורי
הילון, ולהביא את הפאטרעט (תמונה) שלו אל המלך.

"מלך גבור גדול ואיש אמת וענו" - מרמז על ה' יתברך,
שהוא המלך על כל העולם הזה, שהוא מלא שקר, ורמיה,
והמדינה מלאה שקרים כלה, מרמז על בני העולם שמלאים
שקרים, שחד ורמיה, ובגלל השקרים - רחוקים מהמלך,
והמלך מסתיר את פניו מהם. מי שמשקר מסתובב עם
תחושה של רחוק, של הסתרה מה' יתברך.

והחכם, שהוא הצדיק האמת הגדול במעלה מאד, הוא
מוסר את נפשו בשבילנו ונכנס אל המדינה ומגלה
בחקמתו את הסבה והשרש שבגלל זה בני המדינה כל כף
רחוקים מהמלך, כמו שרבינו מספר במעשה: "והבין החכם
באותו הצחוק שהמדינה כלה מלאה שקרים ורמאות, ואין בה
שום אמת" הצדיק מגלה לנו שהשקר והרמיה זה מה
שמרחיק אותנו מה' יתברך! כמו שמרמז בפסוק: "דבר
שקרים לא יכון לנגד עיני" (תהילים, ק"א, ז) מי שמשקר, ה'
מסתיר את פניו ממנו, - וצדיקים היו מפרשים את
הפסוק: "מדבר שקר תרחק" (שמות, כ"ג, ז) שהשקר גורם
שנתרחק מה' יתברך - לא משנה אם זה שקר גדול או
קטן, שקרים גלויים, או שקרים לבנים, כל הצבעים

שבת שלום ומברך!

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה ו' ממלך ענו שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

מעשה במלך אחד והיה לו חכם. אמר המלך להחכם: באשר שיש מלך שחותם עצמו שהוא גבור גדול ואיש אמת וענו.

והנה גבור, אני יודע שהוא גבור, מחמת שסביב מדינתו הולך הים, ועל הים עומדים חיל על ספינות עם הורמאטיס, ואינם מניחים להתקרב. ולפנים מן הים יש (מקום שטובעין בו שקורין) 'זומפ' גדול סביב המדינה, שאין שם כי אם שביל קטן, שאינו יכול לילך שם כי אם אדם אחד, וגם שם עומדים הורמאטיס, וכשיבוא אחד להלחם, מורים עם ההורמאטיס, ואי אפשר להתקרב לשם,

אך מה שחותם עצמו איש אמת וענו, זה איני יודע, ואני רוצה שתביא אלי הפארעט של אותו המלך, כי יש להמלך כל הפארעטין של כל המלכים,

והפארעט שלו לא נמצא אצל שום מלך, כי הוא נסתר מבני אדם, כי הוא יושב תחת כלה, והוא רחוק מבני מדינתו.

הלך החכם אל המדינה. אמר החכם בדעתו, שצריך לו לידע מהות המדינה, ועל ידי מה ידע המהות של המדינה? על ידי הקאטאויש של המדינה (הינו עניני צחוק, שקורין קאטאויש),

כי כשצריכים לידע דבר, צריכים לידע הקאטאויש של אותו הדבר, כי יש כמה מיני

קאטאויש: יש אחד שמכונן באמת להזיק לחברו בדבריו, וכשחברו מקפיד עליו, אומר לו: אני מצחק, כמו שכתוב: "כמתלהלה וכו'. ואמר: הלא מצחק אני!"

וכן יש אחד שמתכונן בדרך צחוק, ואף על פי כן חברו נזוק על ידי דבריו.

וכן יש כמה מיני קאטאויש. ויש בכל המדינות מדינה שכוללת כל המדינות, ובאותה המדינה יש עיר אחד שכוללת כל העירות של כל המדינה שכוללת כל המדינות,

ובאותה העיר יש בית אחד שכוללת כל הבתים של כל העיר שכוללת כל העירות של המדינה שכוללת כל המדינות, ושם יש אדם שכולל מכל הבית וכו', ושם יש אחד שעושה כל הליצנות והקאטאויש של המדינה.

ולקח החכם עמו ממון רב, והלך לשם וראה שעושים כמה מיני ליצנות וצחוק,

והבין בהקאטאויש שהמדינה כלה מלאה שקרים מתחלה ועד סוף, כי ראה שעושים צחוק איך מאנים ומטעים בני אדם במשא ומתן, ואיך הוא בא לדון בהמאניסטרטא ושם כלו שקר ומקבלין שחד.

והולך להסאנד הגבוה יותר, וגם שם כלו שקר, והיו עושים בדרך צחוק אן שטעלין מכל הדברים הללו. והבין החכם באותו הצחוק שהמדינה כלה

מִלְאָה שְׁקָרִים וְרַמְאוֹת, וְאֵין בָּהּ שׁוּם אֲמֶת, וְהִלְךְ וְנִשָּׂא וְנָתַן בְּהַמְדִּינָה, וְהִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְהוֹנוֹת אוֹתוֹ בְּהַמְשָׂא וּמִתָּן,

וְהִלְךְ לְדוֹן לְפָנָי הָעֲרֻכָּאוֹת, וְהֵם כָּלֵם מְלָאִים שְׁקָר וּשְׁחָדִים, וּבִיּוֹם זֶה נָתַן לָהֶם שִׁחַד, לְמַחֵר לֹא הִפְרִירוּהוּ. וְהִלְךְ לְעֲרֻכָּאוֹת גְּבוּוֹה יוֹתֵר, וְגַם שָׁם כָּלוּ שְׁקָר, עַד שֶׁבָּא לְפָנָי הַסָּאנְאֵט, וְגַם הֵם מְלָאִים שְׁקָר וּשְׁחָדִים, עַד שֶׁבָּא אֶל הַמְּלֶךְ בְּעֲצָמוֹ.

וּכְשֶׁבָּא אֶל הַמְּלֶךְ עָנָה וְאָמַר: עַל מִי אַתָּה מְלֶךְ? שֶׁהַמְדִּינָה מְלָאָה שְׁקָרִים כְּלָהּ, מִתְחַלָּה וְעַד סוּף, וְאֵין בָּהּ שׁוּם אֲמֶת. וְהִתְחִיל לְסַפֵּר כָּל הַשְּׁקָרִים שֶׁל הַמְדִּינָה,

וּכְשֶׁהַמְּלֶךְ שָׁמַע דְּבָרָיו, הִרְכִּין אֲזָנָיו אֶצֶל הַוִּילּוֹן לְשִׁמְעַת דְּבָרָיו, כִּי הָיָה תְמוּוֹה לְהַמְּלֶךְ שֶׁיִּמְצָא אִישׁ שִׁיּוֹדַע מִכָּל הַשְּׁקָרִים שֶׁל הַמְדִּינָה.

וְהַשָּׂרִי מְלוּכָה שֶׁשָּׁמְעוּ דְּבָרָיו הָיוּ כּוֹעֲסִים עָלָיו מְאֹד, וְהוּא הָיָה מְסַפֵּר וְהוֹלֵךְ הַשְּׁקָרִים שֶׁל הַמְדִּינָה.

עָנָה וְאָמַר (הַחֲכָם הַנַּ"ל): וְהָיָה רָאוּי לֹאמֹר שְׁגָם הַמְּלֶךְ כְּמוֹתָם, שֶׁהוּא אוֹהֵב שְׁקָר כְּמוֹ הַמְדִּינָה, אִף מִזֶּה אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ אַתָּה אִישׁ אֲמֶת, וּבְשִׁבִיל זֶה אַתָּה רְחוּק מֵהֶם, מִחֲמַת שֶׁאֵין אַתָּה יָכוֹל לְסַבֵּל הַשְּׁקָר שֶׁל הַמְדִּינָה.

וְהִתְחִיל לְשַׁבַּח הַמְּלֶךְ מְאֹד מְאֹד, וְהַמְּלֶךְ, מִחֲמַת שֶׁהָיָה עָנּוּ מְאֹד, וּבְמִקּוֹם גְּדֻלָּתוֹ שָׁם עֲנוּתָנוּתוֹ, כִּי כֵן דָּרָךְ הָעָנּוּ, שֶׁבְּכָל מַה שֶׁיִּמְשַׁבְּחִין וּמְגַדְּלִין אוֹתוֹ יוֹתֵר, נַעֲשֶׂה קָטָן וְעָנּוּ יוֹתֵר,

וּמִחֲמַת גְּדֻלַּת הַשַּׁבַּח שֶׁל הַחֲכָם, שֶׁשַּׁבַּח וְגִדְּלָ אֶת הַמְּלֶךְ, בָּא הַמְּלֶךְ בְּעֲנִיּוּת וְקִטְנוּת מְאֹד, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אֵין מִמֶּשֶׁ. וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהִתְאַפֵּק, וְהַשְּׁלִיךְ אֶת הַוִּילּוֹן לְרֹאוֹת אֶת אוֹתוֹ הַחֲכָם, מִי הוּא זֶה שֶׁהוּא יוֹדַע וּמִבִּין כָּל זֹאת.

וְנִתְגַּלָּה פָּנָיו, וְרָאָה אוֹתוֹ הַחֲכָם, וְהִבִּיא הַפֶּאֶטְרַעַט שֶׁלוֹ אֶל הַמְּלֶךְ.

דְּרַכֵּי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת (אֵיכָה א). צִיּוֹן הִיא בְּחִינַת הַצִּיּוֹנִים שֶׁל כָּל הַמְדִּינוֹת, שֶׁכָּלֵם נִתְּוַעְדִים לָשֵׁם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (חֲזַקְיָא לֵט): וְרָאָה אָדָם וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוֹן.

וְזֶהוּ (יִשְׁעִיָּה לֵג): "חֲזַה "צִיּוֹן" קְרִיט "מוֹעֲדֵינוּ, רָאשֵׁי תְבוֹת מִ"צ"ח"ק, שֶׁשָּׁם הָיוּ נִתְּוַעְדִים כָּל הַצִּיּוֹנִים,

וּמִי שֶׁהָיָה צָרִיךְ לִידַע אִם לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר אוֹ הַמְשָׂא וּמִתָּן, הָיָה יוֹדַע שָׁם. יְהִי רְצוֹן שֶׁיִּבְנֶה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

רָאָה וְהִבֵּן וְהִבִּט אַתָּה, הַמְּעִיָּן, עַד הֵיכָן הַדְּבָרִים מְגִיעִים. אֲשֶׁרִי הַמְּחַכָּה וְגִיעַ לִידַע וּלְהַשִּׁיג מְעַט מִסּוּדוֹת הַמְּעִשִׂיּוֹת הַקְּלוֹ, אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמְעוּ כְּאֵלָה מִיָּמִים קְדָמוֹנִים.

וְדַע שֶׁכָּל אֵלוֹ הַפְּסוּקִים וְהַרְמְזִים הַמוּבָאִים אַחַר קִצְתַּת הַמְּעִשִׂיּוֹת הֵם רַק רְמְזִים וְגִלּוּי מְלִתָּא בְּעֵלְמָא, לְמַעַן יִדְעוּ כִּי לֹא דְבָר רִיק הוּא, חֶסֶם וְשָׁלוֹם,

וּכְאֲשֶׁר נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּפִרוּשׁ שֶׁאָמַר שֶׁהוּא מְגַלָּה אֵיזָה רְמְזִים בְּעֵלְמָא בְּאֵיזָה פְּסוּקִים הַמְּרַמְזִים לְסוּד הַמְּעִשִׂיּוֹת לְמַעַן דַּעַת שֶׁאֵינוֹ מְדַבֵּר חֶסֶם וְשָׁלוֹם דְּבָרִים בְּטָלִים,

אַבְל סוּד הַמְּעִשִׂיּוֹת בְּעֲצָם רְחוּק מִדַּעְתָּנוּ וְעִמְקָ עִמְקָ, מִי יִמְצָאנוּ.

**ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־וַת מְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת - מַעֲשֵׂה ו' מְמַלְךְ עֲנּוּ
וְוַאס הָאט דַּעַרְצֵי־לֵט רַבְנּוּ נַחְמָן מְבַרְסֶלֶב זִיע"א**

הָאט גִּיהָאט אַלע פֿאַטֶרעטִין פֿון אַלע מְלָכִים.
און דַּער פֿאַטֶרעט פֿון דַּעם מְלָךְ (דִּהֵינּוּ וְוַאס
עַר הָאט זִיךְ אַזוֹי גִּיחְתְּמִיט פֿנ"ל) הָאט זִיךְ נִיט
גִּיפּוֹנֶען בֵּי קֵיין שׁוּם מְלָךְ.

וְוַארִין דַּער מְלָךְ אִיז פֿאַר בַּאַרְגִּין פֿון
מַעֲנֶשֶׁען. וְוַארִין עַר זִיֶּצט אונְטֶער אַ
פֿירְהאַנג. און עַר אִיז וְוִיט פֿון דִּי לֵיט פֿון זֵיין
מְדִינָה.

אִיז דַּער חֶכֶם גִּיגאַנְגֶען אִין דַּער מְדִינָה אַרִיין.
הָאט זִיךְ דַּער חֶכֶם מֵיִשֵּׁב גִּיוּוען. עַר בַּאַדאַרְף
וְוִיסִין דַּעם מְהוּת פֿון דַּער מְדִינָה (פֿלּוֹמֶר דִּי זאַךְ
פֿון דַּער מְדִינָה וְוִי אַזוֹי דִּי מְדִינָה פֿירט זִיךְ)

און דוֹרְף וְוַאס קאַן עַר וְוִיסִן דַּעם מְהוּת פֿון
דַּער מְדִינָה. דַּאַרְף דַּעם קאַטאַוועס פֿון דַּער
מְדִינָה. וְוַארִן אַז מִבַּאַדאַרְף וְוִיסִן אַ זאַךְ. מוּז
מַעַן וְוִיסִן דַּעם קאַטאַוועס פֿון דַּער זאַךְ.

וְוַארִין סַע פֿאַר הַאַנְדִּין כֶּמָּה אִירְלֵי
קאַטאַוועס. סַע פֿאַר הַאַנְדִּין אִינְעֶר וְוִיל
טאַקע יַעֲנַעם טֶרעפֿן מִיט זֵינַע רִייד.

און אַז יַעֲנַעֶר קוֹקט זִיךְ אַרוּם. זאַגט עַר אִים
אַיךְ טֶרִיב קאַטאַוועס

אַזוֹי וְוִי סַע שְׁטֵיט אִין פֿסוּק כִּמְתִּלְהֵלֵה
הַיּוֹרָה זִיקִים וְכוּ' וְאַמֶּר הֲלֹא מִצַּחֲק אָנִי (פֿלּוֹמֶר

מַעֲשֵׂה אַמָּאל אִיז גִּיוּוען אַ מְלָךְ דַּער מְלָךְ הָאט
גִּיהָאט אַ חֶכֶם. הָאט זִיךְ דַּער מְלָךְ אָן גִּירוֹפֿן
צוּם חֶכֶם:

בַּאֲשֶׁר סַע פֿאַר הַאַנְדִּין אַ מְלָךְ. וְוַאס עַר
חֲתַמַּעַת זִיךְ. אַז עַר אִיז אַ גְרוֹיֶסער גְבוּר און
אַיין אִישׁ אֲמַת און אִיין עֲנִיו. (פֿלּוֹמֶר אִיין אֲמַתִּיר
מַעֲנֶשׁ און הַאַלֶּט פֿון זִיךְ נִשְׁט)

אַ גְבוּר וְוִיס אִיךְ. אַז עַר אִיז אַ גְרוֹיֶסער גְבוּר.
וְוַארִין אַרוּם זֵיין מְדִינָה גֵיט דַּער יָם. און אויף
דַּעם יָם. שְׁטֵיט חֵיל אויף שִׁפִּין מִיט
הוֹרְמאַטִיס און לֶאָזן נִיט צו טֶרעטִין. און פֿון
דַּעם יָם אִינְעוּוִינִיק. אִיז פֿאַר הַאַנְדִּין אַ
גְרוֹיֶסער זוּמֶפ אַרוּם דַּער מְדִינָה. וְוַאס סַע אִיז
דַּאַרְטֶען מַעַר נִיט דָּא נֶאֶר אַ קֵלִיין וְוִועגִיל.
וְוַאס סַע קאַן דַּאַרט נִיט גֵיין נֶאֶר אִיין מַעֲנֶשׁ,
און דַּאַרְטִין שְׁטֵייעֶן אויף הוֹרְמאַטִין. און אַז
אַינְעֶר קוּמַט מְלַחְמָה הַאַלְטִין שִׁסְט מַעַן
מִיט דִּי הוֹרְמאַטִיס. קאַן מַעַן אַהִין נִיט צו
טֶרעטִין.

נֶאֶר דָּאס וְוַאס עַר חֲתַמִּיט זִיךְ אַז עַר אִיז
אַיין אִישׁ אֲמַת און אִיין עֲנִיו. דָּאס וְוִיס אִיךְ נִיט.
און אִיךְ וְוִיל אַז דוּ זַאַלְסְט מִיט בְּרַעֲנֶנְגֶען דַּעם
פֿאַטֶרעט פֿון דַּעם מְלָךְ. וְוַארִין דַּער מְלָךְ

אזוי ווי איינער שיסט פײלן אין הארצן אריין. און ער זאגט איך טרייב קאטאוועס)

און אזוי איז פאר האנדן איינער וואס ער מיינט טאקע אויף קאטאוועס. און ער איז פארט מײק דעם אנדערן מיט זיינע רייד.

און אזוי איז פאר האנדן פמה אירליי קאטאוועס. און סע פארהאנדן אין אלע מדינות איין מדינה וואס די מדינה איז כולל אלע מדינות. (פלומר די מדינה איז דער עיקר און דער כלל פון אלע מדינות)

און אין דער מדינה איז פאר האנדן א שטאט וואס די שטאט איז כולל אלע שטעט פון גאר דער מדינה וואס זי איז כולל אלע מדינות.

און אין דער שטאט איז פארהאנדן איין שטוב וואס זי איז כולל אלע שטיבער פון דער גאנצע שטאט וואס די שטאט איז כולל וכו' פנ"ל.

און דארט אין דער שטוב איז פארהאנדן א מענטש וואס ער איז כולל גאר די שטוב, וואס די שטוב איז כולל וכו' פנ"ל.

און דארט איז פארהאנדן איינער וואס ער מאכט גאר דאס ליצנות און דעם קאטאוועס פון דער גאנצער מדינה.

האט דער חכם מיט זיך גינומען זייער אסאך געלד. און איז אהין גיגאנגען. האט ער גיזעהן

אז מימאכט דארט פמה אירליי גישפעט און קאטאוועס

האט ער פארשטאנען אין דעם קאטאוועס אז די מדינה איז דורך פול מיט שקרים (דהיינו ליגן) ווארין ער האט גיזעהן אז ממאכט גישפעט. ווי אזוי מנארט מענטשן אין משא ומתן.

און ווי אזוי ער קומט זיך לאדין אין מאניסטראט. און דארט איז דורך ליגן. און זיי נעמען שוחד. גייט ער צום העכערין סאנד. און דארט איז אויף גאר ליגן. און זיי האבן אלץ גימאכט גישפעט אויף קאטאוועס. אן שטעלין פון די אלע זאכין.

האט דער חכם פארשטאנען אין דעם קאטאוועס אז די מדינה איז פול מיט ליגן און מיט רמאות און סע גאר קיין שום אמת ניט אין דער מדינה.

איז ער גיגאנגען און האט גיהאנדלט אין דער מדינה. און האט זיך גילאזט נארין אין דעם משא ומתן. איז ער גיגאנגען זיך לאדין פאר די סאנדיס. און זיי זענען אלע פול מיט ליגן און נעמען שוחד. היינט האט ער זיי גיגעבן שוחד. מארגן האבן זיי אים ניט גיקענט. איז ער גיגאנגען צו איין העכערין סאנד און דארט איז אויף פול מיט ליגן.

ביז ער איז גיקומען פאר דעם סענאט. און דארט איז אויף דורך ליגן און שוחד. ביז ער איז גיקומען צום מלך אליין.

אז ער איז גיקומען צום מלך. האט ער זיך אן גירופן און האט גיזאגט. איבער וועמען ביסטו א מלך. די מדינה איז דוף אין גאנצן פול מיט ליגן דורך. פון דעם אנהייב ביז אין אויסלאז. און סע איז אין איר קיין שום אמת ניט דא.

און האט אן גיהויבן אויס צו דערציילן גאר דאס פאלטשקייט פון דער מדינה.

ווי דער מלך האט גיהערט זיינע רייד. האט ער זיך צו גיבויגן זיינע אויערין צום פיר האנג. ער זאל הערין זיינע רייד.

ווארן סע ביי דעם מלך א גרויס ווינדער גיווען אז סע זאל זיך גיפניען א מענטש וואס ער זאל וויסן גאר דאס פאלטשקייט פון דער מדינה.

און די שרי מלוכה האבן גיהערט זיינע רייד און זענען אויף אים זייער ברוגז גיווען. און ער דערציילט אלץ ווייטער די פאלטשקייט פון דער מדינה.

האט זיך דער חכם אנגירופן. מען וואלט גיקענט זאגין אז דער מלך איז אויף אזוי ווי זיי אז ער האט ליב ליגן אזוי ווי די מדינה. נאר

אדרבא פון דאנעט זעהט מען ווי אזוי דו ביסט איין איש אמת

און דעראיפער ביסטו ווייט פון זיי מחמת דו קאנסט ניט סובל זיין דעם שקר פון דער מדינה.

און האט אנגיהויבן דעם מלך זייער זייער צו לויבין. און דער מלך מחמת ער איז גיווען זייער א גרויסער עניו ובמקום גדולתו שם ענוותנותו.

ווארין אזוי איז דער שטייגער פון איין עניו. אז וואס מער מלויבט אים און מגרייסט אים. ווערט ער אלץ קלענער ביי זיך און מער עניו אלץ.

און מחמת דער חכם האט זייער גילויבט און גיגרייסט דעם מלך.

איז דער מלך אריין גיקומען אין גרויס ענוה און אין זייער קליינקייט אריין. ביז ער איז גיווארין גאר נישט.

האט ער זיך נישט גיקאנט איין האלטין און האט א ווארף גיטאן דעם פיר האנג. ער זאל זעהן דעם חכם. ווער איז דאס וואס ער ווייסט און פארשטייט דאס אלץ.

איז אנפלעקט גיווארין דאס פנים פון דעם מלך. האט אים דער חכם גיזעהן האט ער אפגימאלט זיין פאטרעט.

און האט גיבראכט צום מלך.

דעם רבינ'ס אעשיות

נאמען _____
טעלפון _____
שטאט _____

בחינה אויף סיפורי מעשיות די זעקסטע מעשה - א מלך עניו

- ווי די מאניסטראט און אויך די העכרע סאנד איז דורך ליגן
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- י. וואס האט דער חכם געטון אין דער מדינה?**
 - ער האט זיי גע'מוס'רט
 - ער האט געהאנדלט און זיך געלאזט נארן
 - ער האט געהאנדלט און זיך נישט געלאזט נארן
- יא. וואו איז דער חכם אנגעקומען ביים סוף?**
 - צו די סאנדיס
 - צו דער משנה למלך
 - צום מלך אליין
- יב. וואס האט דער חכם פארציילט פאר דעם מלך?**
 - די פאלשקייט פון די מדינה
 - די גאווה פון די מדינה
 - די אמת פון די מדינה
- יג. וואס האט דער מלך געטון ווען דער חכם האט דאס געזאגט?**
 - גארנישט
 - ער האט זיך צוגעבויגן זיינע אויערן צום פארהאנג
 - ער האט גלייך אראפ געווארפן דעם פארהאנג צו זען דעם חכם
- יד. זענען די שרי מלוכה געווען ברוגו אויפן חכם ווען ער האט גערעדט?**
 - זיי זענען געווען זייער ברוגו
 - זיי זענען געווען אביסל ברוגו
 - זיי האבן זיך געפרייט
- טו. וואס האט דער חכם געזאגט וויאזוי ווייסט ער אז דער מלך איז א איש אמת?**
 - ווייל דעריבער איז ער ווייט פון דער מדינה
 - פון די ענטפער וואס דער מלך האט אים געענטפערט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- טז. וואס האט דער מלך געטון?**
 - ער האט געקוקט פון די זייט פון פארהאנג צו זען דעם חכם
 - ער האט געלייגט נאך א פארהאנג אז דער חכם זאל אים נישט זען
 - ער האט א ווארף געטון דעם פארהאנג ער זאל זען דעם חכם

- א. וויאזוי האט זיך דער מלך גע'חתמ'עט?**
 - אז ער איז א גרויסער גבור
 - אז ער איז א גרויסער גבור און א איש אמת און א עניו
 - אז ער איז א גרויסער גבור און א איש אמת און א עושר
- ב. וועלכע זאך פון די חתימה האט דער מלך געזאגט פאר דעם חכם אז ער ווייסט עס נישט?**
 - אז ער איז א איש אמת און א עניו
 - א אז ער איז א גרויסער גבור
 - אז ער איז א איש אמת
- ג. וואס בעט דער מלך פון דעם חכם, ער זאל אים ברענגען?**
 - א בריוו פון דעם מלך
 - דעם פאטרעט פון דעם מלך
 - איינע פון די שרים פון דעם מלך
- ד. האט דער מלך געהאט דעם פאטרעט פון אלע מלכים?**
 - ער האט געהאט אלע פאטרעטן
 - ער האט נישט געהאט קיין איין פטרעט
 - ער האט געהאט אלע פאטרעטן חוץ פון דעם פאטרעט פון דער מלך וואס האט זיך אזוי גע'חתמ'עט
- ה. וואס איז מיט דעם מלך?**
 - ער זיצט אונטער א פארהאנג
 - ער איז ווייט פון די לייט פון זיין מדינה
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. דורך וואס קען דער חכם וויסן די מהות פון די מדינה?**
 - דורך די קאטאוועס פון דער מדינה
 - דורך די שרים פון די מדינה
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. וואס האט דער חכם גענומען מיט זיך?**
 - א משרת
 - זייער אסאך געלט
 - די פאטרעט פון אלע מלכים
- ח. וואס האט דער חכם פארשטאנען אויף יענע מדינה?**
 - אז די מדינה איז פול מיט גאווה
 - אז די מדינה איז פול מיט צדיקים
 - אז די מדינה איז פיל מיט שקרים
- ט. וואס האט ער געזען ביי די געשעפט?**
 - וויאזוי מנארט מענטשן אין משא ומתן

ער זאל זעהן דעם חכם, ווער איז דאס וואס ער ווייסט און פארשטייט דאס אלץ. - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה ו' - מַמְלָךְ וְעָנוּ

- ט. מה ראה החכם באותה המדינה?
 שעושין צחוק איך מאנים ומטעים בני אדם במשא ומתן
 איך שהמאניסטראט (ערכאה נמוכה ביותר) והסאנד (ערכאה גבוהה יותר) כולו שקר ומקבלין שוחד
 שתי התשובות נכונות
- י. מה עשה החכם במדינה זו?
 הוכיח אותם
 נשא ונתן, והניח עצמו להונות אותו בהמשא ומתן
 נשא ונתן, ולא הניח להונות אותו בהמשא ומתן
- יא. לאן הגיע החכם בסוף?
 להסנאט (ערכאה עליונה מאוד)
 למשנה למלך של המדינה
 למלך בעצמו של המדינה
- יב. מה אמר החכם למלך של המדינה?
 על מי אתה מלך? על מדינה מלאה שקרים
 על מי אתה מלך על מדינה מלאה בבעלי גאווה
 על מי אתה מלך על מדינה מלאה באנשי אמת
- יג. מה עשה המלך כששמע את החכם מדבר?
 לא ענה כלל
 הרכין אזניו אצל הווילון לשמוע דבריו
 הוריד את הווילון מיד לראות את החכם
- יד. האם שרי המלוכה כעסו, כששמעו איך שהחכם מדבר?
 מאוד
 קצת
 שמחו
- טו. מה אמר החכם למלך איך הוא יודע שהמלך הוא איש אמת?
 כי הוא רחוק מהמדינה
 ממה שענה לו המלך
 שתי התשובות נכונות
- טז. מה עשה אח"כ המלך?
 הביט מהצד של הווילון לראות את החכם
 הניח עוד ווילון שהחכם לא יראה אותו
 השליך את הווילון לראות את החכם

- א. מה אמר המלך להחכם שיש מלך אחד שחותם עצמו שהוא?
 גבור גדול
 גבור גדול ואיש אמת וְעָנוּ
 גבור גדול ואיש אמת ועשיר גדול
- ב. מה המלך לא ידע על המלך הנ"ל?
 שהוא איש אמת וענו
 שהוא גבור גדול
 שהוא איש אמת
- ג. מה ביקש המלך מהחכם שיביא לו?
 מכתב מהמלך הנ"ל כדי שידע עליו הכל
 הפאטרעט (דמות דיוקן) של המלך הנ"ל
 אחד מהשרים של המלך הנ"ל
- ד. האם יש למלך את כל הפאטרעט של כל המלכים?
 יש לו של כולם
 אין לו בכלל פאטרעט של שום מלך
 יש לו פאטרעט של כל המלכים חוץ משל המלך הנ"ל
- ה. איך יושב המלך הנ"ל?
 תחת פְּלָה (ווילון)
 רחוק מבני מדינתו
 שתי התשובות נכונות
- ו. איך יכול לידע מהות המדינה של המלך הנ"ל?
 ע"י הקאטאָיִש של המדינה (עניני צחוק)
 ע"י שידע הפרצופין של השרים של המדינה
 שתי התשובות נכונות
- ז. מה לקח עמו החכם בדרך למדינה?
 משרת לדרך
 ממזון רב
 הפאטרעט של כל המלכים
- ח. מה הבין החכם על המדינה שם?
 שהיא כולה מלאה בבעלי גאווה
 שהיא כולה מלאה צדיקים
 שהיא כולה מלאה שקרים

אשרי המחכה ויגיע לידע ולהשיג מעט מסודות המעשיות הללו - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך